Наукові записки Львівського університету бізнесу та права.
Серія економічна. Серія юридична. Випуск 45/2025

https://doi.org/10.5281/zenodo.15570610

Павленчик Н. Ф.
д.е.н., професор, завідувач кафедри економіки та менеджменту
ЗВО «Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського»
https://orcid.org/0000-0001-6164-5644

Коркуна І. І.
к.е.н., Заслужений економіст України,
доцент кафедри готельно-ресторанного бізнесу
ЗВО «Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського»
https://orcid.org/0009-0005-6282-6881

Графська О. І.
д.е.н., доцент кафедри економіки та менеджменту
ЗВО «Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського»
https://orcid.org/0000-0002-8134-3771

Мацюк С. П.
Аспірант кафедри туризму
ЗВО «Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського»
https://orcid.org/0009-0003-7352-8308

БУХГАЛТЕРСЬКИЙ ОБЛІК ІНВЕСТИЦІЙ У ТУРИСТИЧНУ ІНФРАСТРУКТУРУ ЧЕРЕЗ МЕХАНІЗМИ СЕК'ЮРИТИЗАЦІЇ АКТИВІВ

JEL Classification: M41, L83, G23
SECTION "ECONOMICS": Економіка

Анотація. У статті досліджено облікові аспекти використання сек'юритизації активів як інноваційного механізму фінансування інвестицій у туристичну інфраструктуру. Актуальність теми зумовлена необхідністю оновлення галузевих об'єктів, зокрема інфраструктурного типу, на фоні обмеженого доступу до традиційних джерел довгострокового капіталу. Визначено, що сек'юритизація дозволяє трансформувати неліквідні або малоліквідні активи підприємств туристичної галузі у фінансові інструменти з високим рівнем ринкової привабливості, що відкриває нові можливості для залучення інвестицій без зростання боргового навантаження. Особливу увагу приділено розкриттю економічної сутності сек'юритизації як фінансової інновації, що потребує особливого бухгалтерського трактування з урахуванням ризиків, структури операції та специфіки активів, які генерують дохід.

У ході дослідження охарактеризовано традиційні підходи до обліку інвестицій, здійснено їх критичний аналіз на предмет придатності до відображення сек'юритизованих транзакцій. Виявлено, що чинна система бухгалтерського обліку не передбачає механізмів відокремлення активів, які передаються до спеціальних цільових установ (SPV), а також не забезпечує адекватного рівня розкриття інформації щодо майбутніх грошових потоків. На цій основі сформовано узагальнену типологію активів, які

найчастіше підлягають сек'юритизації в туристичній сфері, зокрема дебіторська заборгованість, орендні надходження, доходи за контрактами та інтелектуальні активи.

Обґрунтовано облікові особливості на кожному з етапів реалізації сек'юритизаційної операції: ініціювання, передача активів, обслуговування пулу. Запропоновано органічну модель вдосконалення облікової політики суб'єктів туристичного бізнесу, що передбачає переорієнтацію з формального на сутнісний підхід, створення спеціалізованих підсистем класифікації активів, інтеграцію внутрішнього контролю та удосконалення процедур розкриття інформації. Доведено, що ефективна облікова політика, адаптована до умов сек'юритизації, сприяє підвищенню прозорості фінансової звітності, покращенню інвестиційної привабливості та формуванню стратегічної гнучкості підприємств туристичної галузі в умовах високої волатильності ринку.

Ключові слова: **бухгалтерський облік, інвестиції, сек'юритизація активів, туристична інфраструктура, фінансова звітність**

Abstract. The article examines the accounting aspects of asset securitization as an innovative mechanism for financing investments in tourism infrastructure. The relevance of the topic is determined by the need to modernize sectoral facilities, particularly infrastructure-oriented ones, amid limited access to traditional sources of long-term capital. It is established that securitization enables the transformation of illiquid or low-liquidity assets of tourism enterprises into financial instruments with high market appeal, thus creating new opportunities for attracting investment without increasing debt burdens. Special attention is paid to revealing the economic substance of securitization as a financial innovation that requires specific accounting interpretation considering risks, transaction structures, and the nature of income-generating assets.

The study characterizes traditional approaches to investment accounting and critically analyzes their suitability for representing securitized transactions. It is found that the current accounting system lacks mechanisms for isolating assets transferred to special purpose vehicles (SPVs) and does not provide an adequate level of information disclosure regarding expected cash flows. Based on this, a generalized typology of assets most frequently subject to securitization in the tourism sector is developed, including accounts receivable, lease income, contract-based revenues, and intellectual property assets.

The article substantiates the accounting features at each stage of the securitization process - initiation, asset transfer, and servicing of the asset pool. An integrated model for improving the accounting policy of tourism businesses is proposed, emphasizing a shift from formal to substance-over-form approaches, the creation of specialized asset classification subsystems, the integration of internal control mechanisms, and the enhancement of information disclosure procedures. It is concluded that an effective accounting policy adapted to the conditions of securitization contributes to greater transparency in financial reporting, increased investment appeal, and enhanced strategic flexibility of tourism enterprises operating in a highly volatile market environment.

Keywords: **accounting, investment, asset securitization, tourism infrastructure, financial reporting**

Вступ

Активізація інвестиційної діяльності в туристичній галузі є одним із ключових чинників підвищення конкурентоспроможності національної економіки, особливо в умовах постіндустріального розвитку та зростаючої ролі інфраструктурної привабливості територій. Однак потреба в масштабному оновленні та розширенні туристичної інфраструктури супроводжується

обмеженістю доступу до довгострокового капіталу, що спонукає до пошуку альтернативних механізмів фінансування. У цьому контексті сек'юритизація активів розглядається як перспективний інструмент, що поєднує можливості фінансової інженерії з практиками інституційного інвестування [1].

Попри активне застосування сек'юритизації у сфері іпотеки, автокредитування та комерційної нерухомості, її адаптація до потреб туристичних проєктів залишається фрагментарною та мало дослідженою в обліково-аналітичному аспекті. Особливої актуальності набуває питання облікової інтерпретації таких операцій, які суттєво відрізняються від традиційних інвестиційних транзакцій як за структурою, так і за джерелами доходу. Відповідно, у межах сучасної системи бухгалтерського обліку виникає низка методологічних прогалин, що ускладнюють достовірне відображення фінансових результатів таких механізмів.

Теоретичні й практичні засади сек'юритизації активів досліджувались у контексті фінансової стабільності, трансформації ризиків та модернізації ринку капіталу. Окремі аспекти облікового супроводу цих процесів порушувались у працях таких науковців: Белей Я., Боднар О., Гавдей С., Гулей А., Дулеба С., Дулеба Т., Збавитель К., Кесарчук Г., Колісник Г., Коломієць А., Коваленко Ю., Круль В., Кудак К., Кугляр А., Куліш Г., Круш В., Квасний З., Лега О., Лобик О., Павлич М., Поцелуйко І., Поп Я., Прийдак Т., Рябокінь М., Сас Л., Симак Д., Сіренко О., Солук Ю., Тритецький О., Унинець-Ходаківська В., Цвілий С., Шеверя Я., Яловега Л. та інші. Проте облік інвестицій у туристичну інфраструктуру через призму сек'юритизаційних механізмів залишається недостатньо висвітленим, що зумовлює наукову й практичну значущість обраної теми.

Метою статті є обґрунтування облікових засад використання сек'юритизації як фінансового інструменту підтримки інвестицій у туристичну інфраструктуру з урахуванням специфіки галузі та потреб оновлення облікової політики суб'єктів господарювання. Для досягнення цієї мети поставлено такі завдання:

- дослідити теоретичну сутність сек'юритизації у контексті її застосування в туристичній сфері;
- проаналізувати сучасні підходи до обліку інвестицій та визначити їх обмеження;
- запропонувати напрямки вдосконалення облікової політики з урахуванням структурованих фінансових операцій.

Результат

Сек'юритизація активів становить собою складний фінансовий механізм, що передбачає трансформацію неліквідних або малоліквідних активів у ліквідні інструменти - здебільшого цінні папери, які можуть обертатися на відкритому ринку. В основі цього процесу лежить концепція перерозподілу ризиків і мобілізації фінансових ресурсів без прямої участі традиційних банківських інститутів. Сек'юритизація дозволяє ініціатору (зазвичай - юридичній особі) винести активи за баланс через створення спеціалізованої цільової установи (SPV), що бере на себе функції емісії цінних паперів, забезпечених потоками доходів від переданих активів [2].

Принципи сек'юритизації базуються на відокремленні ризиків, незалежності SPV, достовірній оцінці активів і прозорості процедур [3]. Сутність цього явища полягає в забезпеченні доступу до довгострокового фінансування з використанням вже наявного економічного потенціалу, не збільшуючи навантаження на баланс підприємства.

Особливої ваги набуває питання класифікації активів, що можуть бути сек'юритизовані, з урахуванням галузевої специфіки. Туристична інфраструктура характеризується високим рівнем капіталомісткості, довготривалим інвестиційним циклом і значною залежністю від сезонного попиту, що зумовлює особливу структуру активів, придатних до сек'юритизації.

У Таблиці 1 представлено типологію активів, що можуть бути використані для сек'юритизації у сфері туристичної інфраструктури, із зазначенням їх загальних характеристик та специфіки застосування в галузі.

Таблиця 1

Типологія активів для сек'юритизації у сфері туристичної інфраструктури

Тип активів	Загальна характеристика	Особливості застосування в туризмі
Дебіторська заборгованість	Грошові вимоги до клієнтів, турагентів, операторів	Застосовується при наданні послуг у відстрочку; висока рентабельність сезонних операцій
Доходи від майбутніх контрактів	Очікувані надходження за довгостроковими угодами	Використовується готелями, курортами, авіакомпаніями для фінансування розширення
Орендні надходження	Регулярні платежі за користування майном	Ефективно для інфраструктурних об'єктів (готелі, кемпінги, туристичні зони)
Інтелектуальні активи	Бренди, ліцензії, франшизи	Особливо актуальні в мережевих готельних проєктах і туроператорських мережах
Реальний капітал	Нерухомість, транспорт, обладнання	Використовується через трастові або іпотечні схеми сек'юритизації

Узагальнено авторами за [1-5]

Інвестиції в туристичну інфраструктуру становлять собою системний інструмент формування сталого економічного розвитку територій, спрямований на підвищення якості туристичних послуг, розширення обсягу туристичних потоків і зміцнення конкурентних позицій відповідних суб'єктів господарювання. Такі вкладення зазвичай охоплюють широкий спектр напрямів - від створення й модернізації матеріально-технічної бази (готелі, пансіонати, курортні комплекси, кемпінги, об'єкти туристичного сервісу) до фінансування інтелектуальних платформ, цифрової інфраструктури, інформаційно-комунікаційних систем і спеціалізованих логістичних рішень. Значне місце займають також інвестиції в рекреаційні зони, природно-заповідний фонд, транспортну інфраструктуру, включно з авіаційними та залізничними вузлами, що мають безпосередній вплив на туристичну привабливість регіонів [6].

За своєю економічною природою інвестиції в інфраструктуру є довгостроковими, капіталомісткими й стратегічно орієнтованими. Їх характерною ознакою є високий рівень ризику, пов'язаний з інституційною нестабільністю, сезонністю попиту, залежністю від політичної кон'юнктури та непередбачуваністю зовнішніх шоків, таких як пандемії, воєнні дії чи глобальні фінансові кризи. Такий ризиковий профіль зумовлює особливі вимоги до обліково-аналітичного забезпечення, яке повинно бути не лише точним, а й адаптивним до постійно змінних умов зовнішнього середовища.

У рамках традиційних підходів бухгалтерський облік інвестицій здійснюється на основі трьох методичних концептів, кожен з яких визначає специфіку визнання, оцінки, групування та відображення витрат у фінансовій звітності [7-9]. Перший підхід передбачає облік витрат за етапами реалізації інвестиційного проєкту - від передінвестиційної підготовки (техніко-економічне обґрунтування, проєктування, дозвільні процедури), через стадії будівництва, монтажу, налагодження, до введення об'єкта в експлуатацію. Такий підхід дозволяє формувати динамічну картину накопичення витрат, але потребує жорсткого контролю над їх віднесенням до відповідних етапів.

Другий підхід ґрунтується на центральному принципі - розподілі інвестицій за видами фінансування: власні кошти підприємства, залучені інвестиції, державне або муніципальне співфінансування, кредити та інші позикові ресурси. Такий підхід відіграє важливу роль у

формуванні фінансової стійкості підприємства, але вимагає ретельного обліку вартості капіталу, умов кредитування та супровідних зобов'язань.

Третій методичний підхід фокусує увагу на функціональному призначенні об'єктів інвестування: чи є вони доходогенеруючими, соціальними, допоміжними або змішаного типу. Такий підхід дає змогу точно ідентифікувати майбутні економічні вигоди від реалізованого об'єкта, що, у свою чергу, впливає на обрану модель амортизації, критерії капіталізації витрат і порядок віднесення витрат до операційної чи інвестиційної діяльності.

На Рис. 1 узагальнено ці три підходи у вигляді блок-схеми, що ілюструє методологічну основу традиційного бухгалтерського обліку інвестицій у туристичну інфраструктуру [7-10].

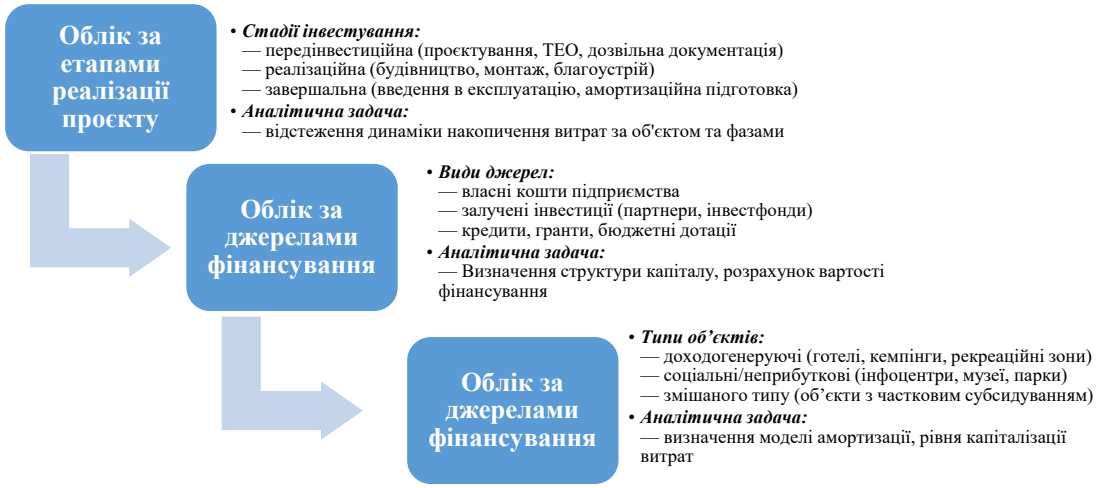

Рис. 1. ***Традиційні підходи до обліку інвестицій у туристичну інфраструктуру***

Попри розвиненість традиційних моделей, система обліку має істотні обмеження, що стають особливо відчутними при використанні інноваційних фінансових інструментів, зокрема сек'юритизації.

Таблиця 2

Недоліки традиційної системи обліку в контексті складних фінансових інструментів

Проблема	**Сутність обмеження**	**Наслідки для інвестиційних проєктів**
Обмежена класифікація активів	Відсутність диференціації за рівнем ліквідності й правовим режимом	Ускладнює ідентифікацію активів, придатних для сек'юритизації
Відсутність процедур «де-консолідації»	Активи залишаються на балансі підприємства	Неможливість формалізувати передачу активів до SPV
Недостатній рівень розкриття інформації	Низька деталізація в примітках до фінзвітності	Зменшення прозорості для інвесторів і ризик недовіри
Інертність у відображенні доходів	Визнання доходів лише після реалізації	Неврахування потенціалу майбутніх грошових потоків
Невідповідність національних стандартів	Відсутність прямих аналогів для сек'юритизаційних схем	Неузгодженість облікової політики з міжнародною практикою

Узагальнено автором [7-11]

Структура операцій сек'юритизації базується на взаємодії трьох основних компонентів, які формують цілісну фінансово-правову конструкцію, здатну трансформувати активи підприємства у ліквідні боргові інструменти. У центрі цієї конструкції перебуває спеціально створена цільова установа - SPV (special purpose vehicle), яка виконує роль незалежного посередника між ініціатором транзакції та інвесторами [12]. Її юридична відокремленість від основного підприємства забезпечує ізоляцію ризиків, що, своєю чергою, підвищує довіру до випущених цінних паперів.

У межах операції SPV набуває визначеного набору активів, так званого пулу, які повинні генерувати стабільні, передбачувані грошові потоки протягом усього строку обігу забезпечених зобов'язань [13]. У випадку туристичної інфраструктури до складу такого пулу можуть входити права на орендні платежі за користування об'єктами, доходи за контрактами з туроператорами, платежі за довгострокове бронювання або надання сервісних послуг. Важливо, щоб активи були однорідними за економічною природою та мали високий ступінь прогнозованості грошових надходжень.

Після формування пулу SPV здійснює випуск цінних паперів, які продаються на відкритому або приватному ринку. Такі папери, забезпечені активами, класифікуються за рівнем ризику та доходності, що дає змогу охопити ширший спектр інвесторів - від консервативних до тих, хто орієнтований на вищу прибутковість. Погашення зобов'язань здійснюється не з активів самого емітента, а з грошових потоків, що надходять від пулу активів, що є суттєвою ознакою моделі сек'юритизації [12-14].

Фінансова логіка цього процесу полягає у тому, що ініціатор передає право на доходи, зберігаючи за собою юридичну та операційну незалежність. У галузі туризму така схема дозволяє залучити значні обсяги капіталу без класичного боргового навантаження чи участі банківських структур, що робить сек'юритизацію привабливим інструментом для масштабування інфраструктурних проєктів у середньо- та довгостроковій перспективі.

Сек'юритизація активів у контексті туристичних проєктів передбачає не лише фінансову трансформацію майбутніх грошових потоків, але й вимагає чіткої регламентації на рівні бухгалтерського обліку. Процедура сек'юритизації проходить кілька послідовних етапів, кожен із яких має власну специфіку відображення в обліковій системі підприємства - від моменту формування пулу активів до повноцінного адміністрування потоків [1-3, 12, 15].

На етапі ініціювання відбувається виокремлення активів, що здатні генерувати стабільний дохід та відповідають критеріям сек'юритизації. У бухгалтерському обліку це зазвичай супроводжується аналітичним групуванням таких активів, їх ідентифікацією на субрахунках, а в окремих випадках - переоцінкою до справедливої вартості відповідно до прийнятої облікової політики. Водночас жодного фактичного вибуття активів на цьому етапі ще не фіксується.

Далі, на етапі передачі активів до спеціально створеної структури - SPV - здійснюється юридичне оформлення угоди, що фіксує перехід прав вимоги або майнових прав. У цьому випадку можливі два варіанти облікового підходу. Якщо передача є остаточною, активи списуються з балансу ініціатора з одночасним визнанням доходу. Якщо ж угода передбачає певні елементи контролю або зворотного фінансового зв'язку, активи можуть залишатися на балансі з відображенням відповідного зобов'язання [12]. Такі ситуації вимагають особливої уваги до оцінки сутності угоди, а не лише її юридичної форми.

На завершальному етапі обслуговування активів, незалежно від їх юридичної приналежності, саме ініціатор найчастіше продовжує виконувати функції сервісного агента - збирає платежі, веде реєстри, здійснює контроль за дебіторами. У цьому разі в обліку фіксуються доходи у вигляді комісійної винагороди, а також аналітична інформація щодо операцій, пов'язаних з адмініструванням пулу. Такі дії вимагають деталізації в облікових регістрах та забезпечення прозорості в складі приміток до фінансової звітності.

Таким чином, облікове відображення операцій сек'юритизації у сфері туристичних інвестицій вимагає інтеграції класичних бухгалтерських принципів з елементами фінансової інженерії,

відкриваючи нові виклики перед методологією обліку, але водночас створює простір для її осучаснення.

Розширення практик сек'юритизації в інвестиційній діяльності туристичної галузі закономірно висуває нові вимоги до формування облікової політики суб'єктів господарювання. Замість формального підходу, заснованого на юридичних аспектах передачі активів, дедалі більшої ваги набуває принцип відображення економічної сутності операцій. Саме втрата контролю над активами й характер грошових потоків, а не лише правовий статус угоди, повинні визначати метод обліку. Така зміна акцентів є необхідною умовою достовірного фінансового відображення операцій та запобігання викривленню звітності щодо ліквідності, прибутковості та ризикованості діяльності.

Паралельно з переосмисленням підходів до визнання активів, актуалізується потреба у вдосконаленні класифікації активів за критерієм їх придатності до сек'юритизації. Для цього необхідно деталізувати облік на рівні бухгалтерських рахунків, створити спеціалізовані субрахунки та визначити чіткі критерії для виділення активів, здатних генерувати стабільні грошові потоки. Такий обліковий підхід дозволить не лише підвищити точність внутрішньої аналітики, але й посилить ефективність управлінських рішень на стратегічному рівні.

Умови використання сек'юритизації також значною мірою впливають на інформаційну прозорість підприємства. Формування облікової політики має супроводжуватись установленням чітких правил розкриття інформації щодо таких операцій у фінансовій звітності. Йдеться не лише про формальне згадування, а про змістовне пояснення ролі підприємства, економічної логіки операції, її масштабів та пов'язаних ризиків. Повноцінне розкриття не просто відповідає потребам інвесторів, воно формує довіру, яка є критичною умовою для мобілізації фінансових ресурсів.

Крім того, у рамках оновленої облікової політики важливо сформувати дієву систему внутрішнього контролю, спрямовану на верифікацію якості активів, достовірність прогнозних оцінок грошових потоків та відповідність структури угод стратегії підприємства. Така система не повинна бути формальною - навпаки, її призначення полягає у виявленні потенційних ризиків ще на етапі структуризації фінансових угод.

Сучасні тенденції цифрової трансформації фінансового обліку відкривають нові перспективи для вдосконалення облікової політики в контексті сек'юритизації інвестицій. Використання спеціалізованих програмних рішень, модулів ERP-систем, технологій автоматизованого аналізу грошових потоків і управління активами дозволяє забезпечити високий рівень точності, своєчасності та аналітичної глибини облікової інформації. У контексті структурованих фінансових операцій, зокрема з участю SPV та складних портфелів активів, цифрові інструменти стають необхідною умовою ефективного облікового супроводу.

Оцифрування процедур формування, передачі й обслуговування сек'юритизованих активів також сприяє підвищенню прозорості та простежуваності угод. Наявність цифрового сліду в реєстрах обліку, автоматизована верифікація документів, використання електронних підписів та інтеграція з фінансовими платформами дозволяють зменшити ризики маніпуляцій, пришвидшити аудит і водночас - підвищити довіру інвесторів. Такий вектор цифровізації облікової політики відповідає не лише вимогам часу, а й логіці розвитку фінансової інженерії як складника сучасної інфраструктурної економіки.

Таким чином, формування сучасної облікової політики в умовах використання сек'юритизації як механізму фінансування туристичних проєктів має відображати не лише зміну інструментарію, а й трансформацію концептуального бачення ролі бухгалтерського обліку в управлінні підприємством, завданням якого стає не лише фіксація минулих подій, але й активна участь у моделюванні фінансового майбутнього.

Висновки

Результати проведеного дослідження дозволяють стверджувати, що сек'юритизація активів має значний потенціал як інструмент фінансування інвестиційних проєктів у сфері туристичної

інфраструктури. Її впровадження забезпечує не лише розширення можливостей доступу до капіталу, але й трансформує підходи до управління активами, оцінки ризиків і формування фінансової звітності. Водночас використання цього механізму вимагає глибокого перегляду чинної облікової практики.

Проаналізовані теоретичні основи сек'юритизації дозволили окреслити її сутність як процесу трансформації неліквідних активів у ліквідні фінансові інструменти з чітко визначеною структурою - через створення SPV, формування пулу активів та випуск забезпечених цінних паперів. Особливості обліку таких операцій вимагають переорієнтації з юридичної форми на економічний зміст, що поки що недостатньо реалізовано в національній системі бухгалтерського обліку.

Оцінка облікових аспектів сек'юритизації на різних етапах, від ініціювання до обслуговування активів, продемонструвала наявність серйозних викликів щодо визнання доходів, списання активів, оцінки майбутніх грошових потоків та розкриття інформації. Унаслідок цього актуалізується необхідність удосконалення облікової політики суб'єктів господарювання в туристичній галузі.

Удосконалення облікової політики має ґрунтуватися на інтеграції механізмів внутрішнього контролю, запровадженні деталізованої класифікації активів, а також на застосуванні прозорих підходів до розкриття інформації про сек'юритизовані активи. Така трансформація сприятиме не лише підвищенню якості облікової інформації, а й посиленню довіри з боку інвесторів і фінансових посередників.

Отже, сек'юритизація відкриває нові горизонти для фінансування туристичної інфраструктури, однак її ефективна імплементація потребує не лише фінансового інжинірингу, а й глибокого осучаснення облікових процедур, що вимагає наукового підходу, професійної гнучкості та стратегічного бачення.

Список використаної літератури

1. Бур'янов, В., Куліш, Г., & Круш, В. (2024). Сек'юритизація: сутність, класифікація та актуальність використання в Україні. *Via Economica*, (4), 47-56. https://journals.rshu.rivne.ua/index.php/viaeconomica/article/download/111/97
2. Рябокінь, М. В., Гулей, А. І., Коваленко, Ю. М., & Унинець-Ходаківська, В. П. (2021). Сек'юритизація фінансових активів: сутність та причини поширення в економічних процесах. https://ir.stu.cn.ua/handle/123456789/26940
3. Поцелуйко, І. (2022). Сек'юритизація активів як інноваційний фінансовий інструмент. *Регулювання та розвиток економічних процесів в сучасних умовах*. https://ket.stu.cn.ua/wp-content/uploads/2023/09/zbirnyk_2022_chernigiv-1.pdf#page=72
4. Збавитель, К. А., & Коломієць, А. А. Особливості та проблеми міжнародної туристичної галузі в умовах глобальної пандемії. *С24 Світові досягнення і сучасні тенденції розвитку туризму та готельно-ресторанного господарства. Збірник*, 174. http://eir.zp.edu.ua/bitstream/123456789/9230/3/World_achievements.pdf#page=175
5. Гавдей, С. (2020). Формування новітніх чинників розвитку туристичної галузі в умовах пандемії. *Економіка та суспільство*, (22). https://economyandsociety.in.ua/index.php/journal/article/download/133/128
6. Цвілий, С. (2023). Аналіз і оцінка інструментів стимулювання розвитку інвестиційного потенціалу туристичної індустрії. *Сталий розвиток економіки*, (1 (46)), 149-154. https://www.economdevelopment.in.ua/index.php/journal/article/download/633/607
7. Симак, Д. М., Солук, Ю. В., Дулеба, Т. В., Дулеба, С. В., Ходонович, В. Р., & Тритецький, О. Д. (2024). Принципи організації бухгалтерського обліку діяльності туристичних підприємств. *Scientific notes of Lviv University of Business and Law*, (40), 125-131. https://nzlubp.org.ua/index.php/journal/article/download/1087/956

8. Квасний, З. В., & Лобик, О. О. (2024). Вектори відновлення територіальних громад Львівщини в умовах повоєнної відбудови. http://dspace.mnau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/20359/1/rtg-2024-297-301.pdf
9. Сас, Л. (2024). Формування умов ефективного розвитку рекреаційного потенціалу карпатського регіону. *Сталий розвиток економіки*, (4 (51)), 81-84. https://economdevelopment.in.ua/index.php/journal/article/download/1086/1039
10. Колісник, Г. М., Павлич, М. П., Шеверя, Я. В., Поп, Я. М., Кесарчук, Г. С., Белей, Я. В., ... & Кудак, К. М. (2023). Сучасний стан та перспективи розвитку обліку, аналізу, аудиту, звітності, оподаткування і консалтингу в Україні. https://dspace.uzhnu.edu.ua/jspui/bitstream/lib/56555/1/%D0%9C%D0%9E%D0%9D%D0%9E%D0%93%D0%A0%D0%90%D0%A4%D0%86%D0%AF.pdf
11. Лега, О. В., Яловега, Л. В., Прийдак, Т. Б., & Сіренко, О. В. (2020, December). Туристична діяльність: облік та оподаткування. In *The 1 st International scientific and practical conference—Achievements and prospects of modern scientific research‖(December 6-8, 2020) Editorial EDULCP, Buenos Aires, Argentina. 2020. 660 p.* (p. 597). https://dspace.udpu.edu.ua/bitstream/123456789/14459/1/%D0%9A%D0%B0%D0%B7%D0%B0%D0%BA%20%D0%BA%D1%83%D1%80%D1%81%20%D0%BC%D0%B5%D1%82%D0%BE%D0%B4%D0%B8%D0%BA%D0%B8.pdf#page=597
12. Mikiewicz, U. (2022). *System of managing a special purpose vehicle that commercializes knowledge at the meeting point of science, business, and administration. Efficiency assessment and recommendations for changes* (Doctoral dissertation, Department of Economics and Organization of Enterprises). https://wir.ue.wroc.pl/docstore/download/@UEWR0dc61cdb38a449b9b70cfb027365243e/Mikiewicz_streszczenie.pdf
13. Боднар, О. А., & Кугляр, А. А. (2022). Розвиток проєктного фінансування: досвід розвинутих країн. https://dspace.mnau.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/13775/1/15.%20%D0%91%D0%BE%D0%B4%D0%BD%D0%B0%D1%80.%206%20%D0%B3%D1%80%D1%83%D0%B4%D0%BD%D1%8F%202022%20%D1%80.%20%D0%9F%D0%BE%D0%BB%D1%82%D0%B0%D0%B2%D0%B0-2-4%20%281%29.pdf
14. Гавдей С.В. (2023). Організаційно-економічне забезпечення розвитку туристичного сектору в умовах пандемії. https://vad.pnu.edu.ua/wp-content/uploads/sites/156/2023/10/dysertatsiia-havdej.pdf
15. Булатова, О. В., & Федоров, Е. В. (2022). Виклики, загрози та ризики формування національної економічної безпеки: глобальний та національний рівень. http://repository.mu.edu.ua/jspui/bitstream/123456789/4049/1/vukl_2022_23_52.pdf